

Màster en Construcció i Representació d'Identitats Culturals

FULL D'ESTIL PER ALS TREBALLS FINALS DE MÀSTER (TFM): SISTEMA AUTOR-DATA

Format

- (1) Coberta: nom del Màster, títol del treball, nom de l'autor/a, nom del/de la tutor/a del treball, curs acadèmic.
- (2) Cal incloure un Índex de continguts.
- (3) Extensió: 60 pàgines aprox. (espaiat doble, Times New Roman 12).
- (4) Cal numerar les pàgines.

Organització del contingut

- (1) Al principi del treball cal incloure un resum (abstract; un paràgraf de 300 paraules aprox.), a un espai i clarament separat del text principal.
- (2) El text principal ha de començar amb una introducció on s'exposin els arguments o idees centrals que es volen explorar i les qüestions que es volen debatre en el treball.
- (3) El cos del treball ha d'examinar aquestes idees i qüestions centrals en profunditat, tot recollint, destriant i valorant críticament les evidències existents.
- (4) Al final del treball, cal sintetitzar les qüestions tractades i les conclusions principals a què s'ha arribat (és important recordar que no pertoca introduir nous arguments o noves evidències en aquest apartat de conclusions).
- (5) Convé que els treballs tinguin una línia argumental clara i ben definida, tot evitant el creixement descontrolat i caòtic. En aquest sentit, cal dividir el treball en apartats, cadascun amb el seu propi subtítol.

Estil

- (1) Cal ser precís en la tria de vocabulari i rigorós en els usos sintàctics.
- (2) Cal evitar els registres informals o col·loquials.
- (3) Cal revisar l'ortografia, la gramàtica i la sintaxi abans de lliurar el treball.
- (4) Cal vetllar per la coherència del discurs: que cada frase o paràgraf tingui una continuïtat lògica respecte de l'anterior, de manera que l'argumentació global tingui ple sentit.
- (5) Els paràgrafs han de tenir l'extensió justa per poder-hi desenvolupar una idea principal.

Documentació de les fonts (sistema autor-data)

- (1) Reproduir les paraules o idees d'un altre autor sense citar-ne la font es considera plagi i és totalment inacceptable en l'entorn acadèmic. Això inclou també les fonts d'internet.
- (2) En aquest sistema s'utilitzen dos tipus de referències: citacions parentètiques incloses al text principal i una llista d'obres citades al final del treball. Cal documentar cada citació de totes dues maneres.

(2) Citacions parentètiques: les citacions, ja siguin de fonts primàries o secundàries, han d'anar seguides de la referència bibliogràfica corresponent entre parèntesis, segons el següent format bàsic: cognom de l'autor (tret que ja aparegui citat en el text principal), any de publicació (de l'edició utilitzada), dos punts seguits d'un espai, número de pàgina(es). Per exemple: (Donaldson 1998: 115) o (Frye 1957b: 24-5).

(3) Les citacions breus (fins a quatre línies) s'inclouen en el text principal entre cometes dobles. Per exemple:

Segons Marfany, "El Modernisme, doncs, tant per als mateixos modernistes com, en el fons, per als seus adversaris, no era un corrent artístic o literari, sinó un procés global de renovació d'una cultura" (1975: 60).

(4) Les citacions llargues cal sagnar-les i posar-les a un espai. Les omissions, que mai no haurien de distorsionar l'argumentació original, cal indicar-les mitjançant tres punts entre claudàtors. Per exemple:

Així valora Joan Lluís Marfany el llibre *Literatura catalana contemporània* de Joan Fuster:

Les seves pàgines contenen algunes de les idees més lúcides, estimulants i innovadores que han estat mai formulades sobre la història de la literatura catalana en el segle XX. Al mateix temps, però, i en contradicció amb aquest aspecte positiu [...] el llibre perpetua una visió tradicional de la nostra història literària recent que és bàsicament deformadora i insatisfactòria. La cosa té una explicació bastant senzilla. El costat positiu ha de ser atribuït als moments en què, lliure dels prejudicis que li oferia una bibliografia tronada, indocumentada i de vol gal·linaci –que diria Josep Pla– i de la cotilla estructural que li imposa la forma de manual, Fuster [...] s'aproxima al tema com a *assagista*, com a l'indagador lúcid, informal i insolent que tots coneixem. (1975: 61; èmfasi original)

(5) Tot i que convé donar suport als arguments propis amb referències a les fonts pertinents, cal evitar l'ús excessiu de citacions.

(6) Al final del treball cal incloure un llistat d'Obres Citades (només les realment citades en el treball), per ordre alfabètic i segons els següents formats bàsics:

Llibres:

- Davies, Anthony 1988: *Filming Shakespeare's Plays: The Adaptations of Laurence Olivier, Orson Welles, Peter Brook and Akira Kurosawa*. Cambridge: Cambridge UP.
- Felman, Shoshana i Dori Laub 1992: *Testimony: Crises of Witnessing in Literature, Psychoanalysis and History*. Nova York i Londres: Routledge.
- Frye, Northrop 1957a: *Anatomy of Criticism: Four Essays*. Princeton: Princeton UP.
- 1957b: *Sound and Poetry*. Nova York: Columbia UP.
- 1983: *The Myth of Deliverance: Reflections on Shakespeare's Problem Comedies*. Toronto: U of Toronto P.
- Joyce, James 1993 (1914): *Dublineses*. Ed. Fernando Galván. Trans. Eduardo Chamorro. Madrid: Càtedra.
- Marfany, Joan Lluís 1975: *Aspectes del Modernisme*. Barcelona: Curial.
- Nelmes, Jill, ed. 1996: *An Introduction to Film Studies*. Nova York i Londres: Routledge.

Articles o capítols dins d'un llibre:

- Donaldson, Peter 1998 (1990): "Olivier, Hamlet, and Freud". Robert Shaughnessy, ed. *Shakespeare on Film: Contemporary Critical Essays*. Basingstoke i Londres: Macmillan. 103-25.
- Kritzer, Amelia 2003: "Political Currents in Caryl Churchill's Plays at the Turn of the Millenium". Marc Maufort and Franca Bellarsi, eds. *Crucible of Cultures: Anglophone Drama and the Dawn of the New Millenium*. Brussel·les: Peter Lang. 57-67.
- Preisse, Axel 2000: "Charles Baudelaire". Daniel Couty, ed. *Histoire de la littérature française*. Paris: Larousse. 792-97.

Articles en una revista acadèmica:

Claw, Charles J. i Richard Wingley 1981: "The Myth of Troy". *Arts and Architecture* 13.2: 17-34.

Ellis, John 1982: "The Literary Adaptation: An Introduction". *Screen* 23.1: 3-5.

Nield, Sophie 2006: "There is Another World: Space, Theatre and Global Anti-Capitalism". *Contemporary Theatre Review* 16.1: 51-61.

Orsini, Elisabetta 2008: "La stanza del delitto. Il laboratorio dello scrittore come luogo del crimine: Proust, Stevenson e Dickens". *Intersezioni* 3: 499-508.

Article de premsa:

Eagleton, Terry 1991: "Out of the Closet". *Times Literary Supplement* 15 nov.: 20.

Rafart, Susanna 2002: "Rodoreda i el teatre". *Avui* 21 nov.: 18.

Publicació on-line:

Armstrong, David 1998: "Haunting Irish Play Loses a Bit on Film". *San Francisco Examiner*.
<<http://www.sfgate.com>> (Data d'accés: 15 maig 2004).

Pel·lícula:

Wyler, William dir., 1939: *Wuthering Heights*. Samuel Goldwyn.

(7) Notes: el sistema de referència autor-data fa innecessàries la majoria de les notes al peu o al final; per tant, el seu ús s'hauria de limitar a la inclusió de consideracions addicionals que no encaixin dins del cos principal del treball. Mai s'han d'utilitzar les notes per donar referències bibliogràfiques, ja que han d'aparèixer, tal com s'ha explicat, en forma parentètica dins del text principal.